

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2007

Julkaistu Helsingissä 15 päivänä helmikuuta 2007

N:o 162—166

SISÄLLYS

N:o		Sivu
162	Laki tuloverolain 20 §:n muuttamisesta	571
163	Tasavallan presidentin asetus Algerian kanssa tehdyn sijoitusten vastavuoroista edistämistä ja suojaamista koskevan sopimuksen voimaansaattamisesta ja sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta	572
164	Valtioneuvoston asetus ilmassa olevasta arseenista, kadmiumista, elohopeasta, nikkelistä ja polysyklisistä aromaattisista hiilivedyistä	573
165	Sisäasiainministeriön päätös kuntajaon muuttamisesta Seinäjoen kaupungin ja Ilmajoen kunnan välillä	584
166	Valtiovarainministeriön asetus verontilityslain 5 §:ssä tarkoitettujen verovuodelta 2007 ennen verotuksen päättymistä maksettujen verojen tilityksissä sovellettavista jako-osuuksista	585

N:o 162

Laki

tuloverolain 20 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 9 päivänä helmikuuta 2007

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 20 §:n 1 momentin 1 kohta, sellaisena kuin se on laissa 227/1995, seuraavasti:

20 §

Tuloverosta vapaat yhteisöt

Tulon perusteella suoritettavasta verosta ovat vapaat:

1) Suomen Pankki, Helsingin yliopisto, Yleisradio Oy, Pohjoismaiden Investointipankki, Pohjoismaiden projektivientirahasto, Pohjoismaiden kehitysrahasto, Pohjoismaiden ympäristörahoitusyhtiö, Finnvera Oyj,

Teollisen yhteistyön rahasto Oy, Ekokem Oy Ab, Suomen itsenäisyyden juhlarahasto ja valtion vakuusrahasto;

Tämä laki tulee voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran sen verovuoden verotuksessa, jonka aikana laki tulee voimaan.

Helsingissä 9 päivänä helmikuuta 2007

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Toinen valtiovarainministeri *Ulla-Maj Wideroos*

HE 271/2006
VaVM 44/2006
EV 274/2006

24—2007

895043

N:o 163

Tasavallan presidentin asetus

Algerian kanssa tehdyn sijoitusten vastavuoroista edistämistä ja suojaamista koskevan sopimuksen voimaansaattamisesta ja sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta

Annettu Helsingissä 9 päivänä helmikuuta 2007

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty ulkoasiainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ulkomaankauppa- ja kehitysministerin esittelystä, säädetään:

1 §

Algerissa 13 päivänä tammikuuta 2005 Suomen tasavallan hallituksen ja Algerian demokraattisen kansantasavallan hallituksen välillä tehty sijoitusten vastavuoroista edistämistä ja suojaamista koskeva sopimus, jonka eduskunta on hyväksynyt 14 päivänä helmikuuta 2006 ja jonka tasavallan presidentti on hyväksynyt 10 päivänä maaliskuuta 2006 ja jonka hyväksymistä koskevat nootit on vaihdettu 26 päivänä tammikuuta 2007, on voimassa 25 päivästä helmikuuta 2007 niin kuin siitä on sovittu.

vuoroista edistämistä ja suojaamista koskevan sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta 10 päivänä maaliskuuta 2006 annettu laki (194/2006) tulee voimaan 25 päivänä helmikuuta 2007.

3 §

Sopimuksen muut kuin lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat asetuksena voimassa.

4 §

Tämä asetus tulee voimaan 25 päivänä helmikuuta 2007.

2 §

Algerian kanssa tehdyn sijoitusten vasta-

Helsingissä 9 päivänä helmikuuta 2007

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**

Ulkomaankauppa- ja kehitysministeri *Paula Lehtomäki*

N:o 164

Valtioneuvoston asetus

ilmassa olevasta arseenista, kadmiumista, elohopeasta, nikkelistä ja polysyklisistä aromaattisista hiilivedyistä

Annettu Helsingissä 8 päivänä helmikuuta 2007

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä, säädetään 4 päivänä helmikuuta 2000 annetun ympäristönsuojelulain (86/2000) 11 ja 16 §:n nojalla, sellaisena kuin niistä on 16 § laissa 252/2005:

1 §

Tavoite

Tämän asetuksen tavoitteena on ehkäistä ja vähentää ympäristön pilaantumista, erityisesti terveyshaittoja ja muita ympäristöön kohdistuvia haittoja, vahvistamalla arseenin, kadmiumin, nikkelin ja bentso(a)pyreenin pitoisuuksille ilmassa tavoitearvot 1 päivästä tammikuuta 2013 alkaen.

Alueilla, joilla ilman epäpuhtaudet eivät ylitä tavoitearvoja, ilmanlaatu on pyrittävä pitämään mahdollisimman hyvänä.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *tavoitearvolla* pitoisuutta, joka on mahdollisuuksien mukaan alitettava määräajassa ja jolla pyritään välttämään haitallisia terveys- ja ympäristövaikutuksia;

2) *kokonaislaskeumalla* tietyllä alueella ja tietyn ajan kuluessa ilmakehästä erilaisille pinnoille, kuten maaperään, veteen, kasvillisuudelle tai kiinteille rakenteille laskeutuvaa epäpuhtauksien kokonaisuutta;

3) *arseenin, kadmiumin, nikkelin ja bentso(a)pyreenin* pitoisuudella näiden aineiden ja yhdisteiden kokonaispitoisuutta määritettynä hengitettävien hiukkasten (PM₁₀) kokonaisuudesta;

4) *polysyklisillä aromaattisilla hiilivedyillä* orgaanisia yhdisteitä, jotka muodostuvat ainakin kahdesta kokonaan hiilestä ja vedystä koostuvasta aromaattisesta renkaasta;

5) *kaasumaisen elohopean kokonaisuudella* alkuainemuodossa olevaa elohopeahöyryä (Hg⁰) ja reaktiivista kaasumaista elohopeaa eli vesiliukoista elohopeaa, jonka höyrynpaine on riittävän korkea, jotta se voi esiintyä kaasumaisessa muodossa;

6) *ajallisella kattavuudella* epäpuhtauden mittaamiseen käytetyn ajan suhdetta keskiarvon laskenta-aikaan;

7) *aineiston vähimmäismäärällä* hyväksytyjen tulosten osuutta koko mittausaineistosta;

Ilmalla, epäpuhtaudella, ilmanlaadun seurannalla, seuranta-alueella, väestökeskittymällä, hengitettävillä hiukkasilla (PM₁₀), ylemmällä arviointikyvyksellä, alemmalla arviointikyvyksellä, jatkuvilla mittauksilla ja suuntaa antavilla mittauksilla tarkoitetaan tässä asetuksessa, mitä niistä ilmanlaadusta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (711/2001) säädetään.

3 §

Tavoitearvot

Terveyshaittojen ja ympäristöön kohdistu-

vien haittojen ehkäisemiseksi on tavoitteena, että arseenin, kadmiumin, nikkelin ja bentso(a)pyreenin pitoisuudet ilmassa eivät ylitä 1 päivästä tammikuuta 2013 alkaen seuraavia tavoitearvoja:

Epäpuhtaus	Keskisarvon laskenta-aika	Tavoitearvo ¹⁾ ng/m ³
Arseeni (As)	Kalenterivuosi	6
Kadmium (Cd)	Kalenterivuosi	5
Nikkeli (Ni)	Kalenterivuosi	20
Bentso(a)pyreeni ²⁾	Kalenterivuosi	1

¹⁾ Pitoisuus määritetään hengitettävien hiukkasten massapitoisuudesta kalenterivuoden keskiarvona. Tulokset ilmoitetaan ulkoilman lämpötilassa ja paineessa.

²⁾ Bentso(a)pyreeni on polysyklinen aromaattinen yhdiste, jota käytetään näiden yhdisteiden syöpävaarallisuuden merkkiaineena.

4 §

Tavoitearvojen toteuttaminen ja ympäristöluvassa annettavat määräykset

Alueilla, joilla 3 §:ssä säädetty tavoitearvo ylittyy tai on vaarassa ylittyä, on toteutettava kaikki tarvittavat toimet, joista ei aiheudu kohtuuttomia kustannuksia, ja joilla pyritään estämään tavoitearvojen ylittyminen säädettyssä määräajassa. Toimet tulee kohdistaa merkittävimpiin päästölähteisiin.

Luvanvaraisessa toiminnassa tavoitearvojen ylittyminen tulee pyrkiä estämään käyttämällä parasta käyttökelpoista tekniikkaa ja noudattamalla ympäristön kannalta parasta käytäntöä siten kuin ympäristönsuojelulaissa (86/2000) säädetään.

Jos luvanvaraisesta toiminnasta aiheutuu tai on perusteltua syytä epäillä aiheutuvan tässä asetuksessa tarkoitettua ilman pilaantumista ja tämän asetuksen liitteessä 1 säädettyjen arviointikynnysten ylityksiä, laitoksen ympäristöluvassa annetaan määräykset 1 §:ssä mainittujen epäpuhtauksien päästöjen ja niiden vaikutusten riittävästä tarkkailusta.

5 §

Viranomaiset ja niiden tehtävät ilmanlaadun seurannassa

Kunnan velvollisuudesta huolehtia paikallisten olojen edellyttämästä ilmanlaadun seu-

rannasta säädetään ympäristönsuojelulain 25 §:ssä. Ilmanlaadun seurannasta pääkaupunkiseudulla säädetään Pääkaupunkiseudun yhteistyövaltuuskunnasta annetun lain (1269/1996) 2 §:n 5 kohdassa.

Alueellisten ympäristökeskusten tulee olla selvillä ilmanlaadusta ja huolehtia siitä, että niiden alueella ilmanlaadun seuranta on järjestetty hyvin sekä varmistaa, että tarpeelliset alueelliset seurantatiedot toimitetaan merkittäväksi ympäristönsuojelun tietojärjestelmän ilmanlaatuosaan.

Ilmatieteen laitos huolehtii tässä asetuksessa säädettyjen epäpuhtauksien seurannasta maaseututausta-asevilla.

6 §

Seuranta-alueet

Arseenin, kadmiumin, nikkelin ja bentso(a)pyreenin seuranta-alueet ovat:

1) Pääkaupunkiseudun yhteistyövaltuuskunnasta annetun lain 1 §:ssä tarkoitettu pääkaupunkiseutu (*YTV-alue*);

2) muun Suomen seuranta-alue.

7 §

Seurannan järjestäminen seuranta-alueilla

Ilmanlaadun seurannan suunnittelussa tulee ottaa huomioon liitteen 1 mukaiset ilman-

laadun arviointikynnykset, liitteen 2 mukaiset perusteet mittausalueitten valinnalle ja mittausasemien sijoittamiselle sekä liitteen 3 mukaiset seurantamenetelmien laatutavoitteet ja -vaatimukset.

Ilmanlaadun jatkuvia mittauksia tulee tehdä seuranta-alueilla, joilla ylempi arviointikynnys ylittyy. Mittauksia voidaan täydentää mallintamistekniikoilla, jotta ilmanlaadusta saadaan riittävästi tietoa. Seuranta-alueilla, joilla pitoisuudet ovat ylempään ja alemman arviointikynnyksen välillä, ilmanlaadun arvioimiseksi voidaan käyttää jatkuvien ja suuntaa-antavien mittausten sekä mallintamistekniikoiden yhdistelmää. Jos ilman epäpuhtauksien pitoisuudet ovat alemman arviointikynnyksen alapuolella, riittää, että ilmanlaatua seurataan yksinomaan leviämismallien, päästökartoitusten tai muiden vastaavien menetelmien perusteella. Seurannan riittävyys tulee tarkistaa ainakin viiden vuoden välein liitteen 1 kohdan II mukaisesti.

Mittausasemien lukumäärän ja seurantamenetelmien on oltava riittävät ilmanlaadun arvioimiseksi liitteen 2 kohtien I ja IV sekä liitteen 3 kohdan I mukaisesti. Ilmanlaadun mittauksista tai mallilaskelmista saatuja tuloksia voidaan käyttää hyväksi arvioitaessa myös muiden oloiltaan vastaavanlaisten alueiden ilmanlaatua.

Alueilla, joilla jatkuvilla mittauksilla saatuja tietoja täydennetään muilla seurantamenetelmillä saaduilla tiedoilla, kuten suuntaa-antavilla mittauksilla, ilmanlaadun mallintamisella tai päästökartoituksilla taikka joilla ilmanlaadun arvioinnissa käytetään yksinomaan muita menetelmiä kuin jatkuvia mittauksia, seurantamenetelmien alueellisen erottelukyvyn on oltava riittävä ilman epäpuhtauksien pitoisuuksien määrittämiseen

8 §

Seurannan järjestäminen maaseututausta-alueilla

Tausta-alueiden ilmanlaatua on seurattava vähintään kolmella mittausasemalla, joilla tulee mitata ilmassa olevan arseenin, kadmiumin, nikkelin, kaasumaisen elohopean kokonaismäärän, bentso(a)pyreenin ja mui-

den 2 momentissa tarkoitettujen polysyklisen aromaattisten hiilivetyjen pitoisuuksia sekä arseenin, kadmiumin, elohopean, nikkelin, bentso(a)pyreenin ja muiden polysyklisen aromaattisten hiilivetyjen kokonaislaskeumia suuntaa-antavien mittauksin. Lisäksi tulee mahdollisuuksien mukaan kerätä tietoja hiukkasmaisen ja kaasumaisen kaksiarvoisen elohopean pitoisuuksista.

Ilman bentso(a)pyreenin osuuden arvioimiseksi polysyklisen aromaattisten hiilivetyjen kokonaispitoisuuksista on seurattava muita merkityksellisiä polysyklisiä aromaattisia hiilivetyjä, joita ovat ainakin bentso(a)antraseeni, bentso(b)fluoranteeni, bentso(j)fluoranteeni, bentso(k)fluoranteeni, indeno(1,2,3-cd)pyreeni ja dibentso(a,h)antraseeni.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen epäpuhtauksien pitoisuuksien seurantapaikat on sijoitettava liitteen 2 kohtien I, II ja III mukaisesti, ja ne on valittava siten, että epäpuhtauksien pitoisuuksien alueellinen vaihtelu ja pitkän aikavälin kehitys voidaan tunnistaa.

Bioindikaattoriselvityksiä voidaan käyttää, kun arvioidaan pitoisuuksien tai laskeumien alueellista jakaumaa ja ekosysteemeihin kohdistuvien vaikutusten alueellisia piirteitä.

9 §

Tietojen saatavuus ja yleinen tiedottaminen

Tiedot arseenin, kadmiumin, elohopean, nikkelin, bentso(a)pyreenin ja muiden 8 §:ssä tarkoitettujen polysyklisen aromaattisten hiilivetyjen pitoisuuksista ilmassa sekä arseenin, kadmiumin, elohopean, nikkelin, bentso(a)pyreenin ja muiden 8 §:ssä tarkoitettujen polysyklisen aromaattisten hiilivetyjen laskeumista on saatettava ajan tasalle kalenterivuositain.

Tiedoissa on oltava selostus mitatuista pitoisuuksista suhteessa tavoitearvoon sekä tiedot mahdollisista terveys- ja ympäristövaikutuksista. Jos tavoitearvo ylittyy, on tiedoissa esitettävä tavoitearvon ylityksen syyt sekä tiedot ylitysalueesta ja ylitykselle altistuneesta väestöstä.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen tiedot sekä tiedot 4 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoite-

tuista toimista on saatettava yleisesti saataville tietoverkkopalvelujen, ilmanlaatu puhelimen, lehtien, radion, television taikka näyttö- tai ilmoitustaulujen välityksellä.

10 §

Tietojen toimittaminen ympäristönsuojelun tietojärjestelmään

Mitä ilmanlaadusta annetun valtioneuvoston asetuksen 14 §:ssä säädetään tietojen toimittamisesta ympäristönsuojelun tietojärjestelmän ilmanlaatuosaan, sovelletaan arseenia, kadmiumia, elohopeaa, nikkeliä ja bentso(a)pyreeniä koskevien tietojen toimittamiseen. Maaseututausta-alueita koskevien tietojen toimittamisesta vastaa Ilmatieteen laitos.

Helsingissä 8 päivänä helmikuuta 2007

Ympäristöministeri *Stefan Wallin*

11 §

Vertailumenetelmät

Tässä asetuksessa tarkoitettujen epäpuhauksien pitoisuuksien ja laskeumien määrittämisessä tulee käyttää liitteen 4 vertailumenetelmää tai muuta menetelmää, joka antaa vastaavia tuloksia kuin vertailumenetelmä.

Vertailumenetelmän puuttuessa voidaan käyttää kansallista standardimenetelmää tai ISO –standardimenetelmää.

12 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä helmikuuta 2007.

Lainsäädäntöneuvos Oili Rahnasto

ALUEIDEN LUOKITTELU ILMANLAADUN ARVIOINTIA VARTEN**I Ylemmät ja alemmat arviointikynnykset**

	Arseeni	Kadmium	Nikkeli	Bentso(a)pyreeeni
Ylempi arviointikynnys prosentteina tavoitearvosta	60 % (3,6 ng/m ³)	60 % (3 ng/m ³)	70 % (14 ng/m ³)	60 % (0,6 ng/m ³)
Alempi arviointikynnys prosentteina tavoitearvosta	40 % (2,4 ng/m ³)	40 % (2 ng/m ³)	50 % (10 ng/m ³)	40 % (0,4 ng/m ³)

II Ylemmän ja alemman arviointikynnyksen määrittäminen

Ylemmän ja alemman arviointikynnyksen ylittyminen määritetään viiden edellisen vuoden pitoisuuksien perusteella. Arviointikynnys katsotaan ylittyvän, kun kynnyksen lukuarvo on ylittynyt vähintään kolmena vuonna kyseisten viiden vuoden aikana.

Jos pitoisuustietoja ei ole saatavilla viiden vuoden jaksolta, voidaan käyttää lyhyemmiltä mitausjaksoilta saatuja tietoja sekä päästökartoituksista ja ilmanlaatumalleista saatuja tietoja. Tietojen tulee edustaa alueita ja vuodenaikoja, jolloin pitoisuudet ovat tyypillisesti korkeimmillaan.

MITTAUSALUEIDEN VALINTA JA MITTAUSASEMIEN SIOJITTAMINEN

I Yleiset mittausalueen valintaa koskevat perusteet

Mittausalue tulee valita siten, että:

- saadaan tietoja pitoisuuksista alueilla, joilla väestön altistuminen suoraan tai epäsuorasti ilman epäpuhtauksille on suurinta ja altistumisen kesto on merkityksellistä tavoitearvon laskenta-aikaan nähden;
- saadaan tietoja pitoisuuksista alueilla, jotka edustavat väestön yleistä altistumista, ja
- saadaan tietoja laskeumien määristä, jotka edustavat ravintoketjun välityksellä tapahtuvaa väestön epäsuoraa altistumista.

Mittausalueen tulee olla riittävän edustava. Liikenteen vaikutuksia mittaavan aseman (*liikenneasema*) sijoituspaikka tulee valita siten, että se edustaa ympäröivän alueen ilmanlaatua vähintään 200 neliömetrin laajuudelta. Teollisuusalueiden ilmanlaatua ja teollisuuslaitosten vaikutuksia mittaavan aseman (*teollisuusasema*) sijoituspaikka tulee valita siten, että se edustaa mahdollisuuksien mukaan ympäröivän ilman laatua vähintään 250 x 250 metrin laajuudelta. Yleistä ilmanlaatua edustava asema (*kaupunkitausta-asema*) tulee sijoittaa alueelle, joka edustaa ilmanlaatua usean neliökilometrin alueella. Mittausalue, jolla seurataan taustapitoisuuksia, tulee valita siten, että se sijaitsee vähintään muutaman kilometrin etäisyydellä väestökeskittymistä, muista merkittävistä taajamista ja teollisuuslaitoksista, jotka voivat vaikuttaa taustapitoisuuksiin.

Jos arvioidaan teollisten lähteiden vaikutuksia pitoisuuksiin, on näytteenottopaikkojen lukumäärä ja sijainti määritettävä siten, että otetaan huomioon päästötiheydet, ilman epäpuhtauksien todennäköinen leviäminen sekä väestön mahdollinen altistuminen. Jos pitoisuudet edellyttävät jatkuvia mittauksia, on perustettava ainakin yksi näytteenottopaikka lähteestä katsoen lähimmälle vallitsevan tuulensuunnan alapuolella sijaitsevalle asutusalueelle. Jos taustapitoisuutta ei tiedetä, on sijoitettava yksi ylimääräinen näytteenottopaikka päätuulensuunnan myötäisesti. Erityisesti silloin, kun tavoitearvot ylittyvät, on näytteenottopaikat sijoitettava siten, että parhaan käytettävissä olevan tekniikan käyttöä voidaan valvoa.

II Mittausasemien sijoittamista koskevat perusteet

Kaikki asemat

Mittauslaitteen näytteenottimen (*sondi*) lähellä ei saisi olla ilmavirtaa rajoittavia esteitä, jotka vaikuttavat ilmavirran kulkuun näytteenottokohdan läheisyydessä. Yleensä sen olisi oltava vähintään muutaman metrin päässä rakennuksista, puista ja muista esteistä sekä vähintään 0,5 metrin etäisyydellä lähimmästä rakennuksesta, jos näytteenottopaikka edustaa ilmanlaatua rakennusten läheisyydessä.

Näytteenottokohdan olisi yleensä oltava vähintään 1,5 metrin (*hengitystaso*) ja enintään 4,0 metrin korkeudella maanpinnasta. Tietyissä olosuhteissa saattaa olla tarpeen käyttää korkeammalla, enintään 8 metrissä, sijaitsevaa näytteenottoa. Korkeammalla sijaitseva näytteenottoa saattaa olla aiheellinen, jos mittausasema edustaa laajaa aluetta.

Näytteenotinta ei tule sijoittaa päästölähteiden välittömään läheisyyteen.

Näytteenotossa poistoilma-aukko olisi sijoitettava niin, ettei poistoilmaa pääse näytteenottiin.

Liikenneasemat

Näytteenottoaikkujen olisi sijaittava vähintään 25 metrin etäisyydellä suurista tienristeyksistä ja vähintään 4 metrin etäisyydellä lähimmän ajokaistan keskiviivasta.

Näytteenottimen olisi sijaittava siten, että näyte edustaa ilmanlaatua asuinrakennusten ja muiden rakennusten läheisyydessä.

Maaseututausta-asemat

Mitattaessa laskeumia maaseututausta-alueilla olisi sovellettava ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumisen tarkkailua ja arviointia koskevan Euroopan yhteistyöohjelman (*EMEP*) ohjeita ja kriteerejä mahdollisuuksien mukaan.

Huomioon otettavat muut tekijät:

- mahdolliset häiriölähteet;
- toimintavarmuuteen vaikuttavat tekijät;
- kulkuyhteydet;
- sähkön ja tietoliikenneyhteyksien saatavuus;
- paikan näkyvyys ja aseman sopeutuminen ympäristöön;
- väestön ja mittaajien turvallisuus;
- mittausten keskittäminen (monikomponenttiasemien perustaminen); sekä
- suunnittelun muut vaatimukset.

III Näytteenottoaikan kuvaus ja tarkastaminen

Näytteenottoaikan valintamenettely on kuvattava asianmukaisesti kirjallisesti sekä ympäristöstä otettujen valokuvien ja karttojen avulla. Näytteenottoaikat tulee tarkastaa säännöllisin väliajoin toistaen kuvaamisessa käytettyjä menettelyjä, jotta voidaan varmistaa, että ne täyttävät edelleen valintaperusteet.

IV Mittausasemien vähimmäismäärä seuranta-alueilla, joilla jatkuvat mittaukset ovat ainoa tiedonlähde

a) Hajapäästölähteiden aiheuttaman kuormituksen seurantaan tarvittavat asemat

Seuranta-alue	Jos korkeimmat pitoisuudet ylittävät ylemmän arviointikynnyksen ¹⁾		Jos korkeimmat pitoisuudet ovat ylemmän ja alemman arviointikynnyksen välissä	
	arseeni, kadmium, nikkeli	bentso(a)pyreeni	arseeni, kadmium, nikkeli	bentso(a)pyreeni
YTV-alue	2	2	1	1
Muun Suomen seuranta-alue	3	4	2	2

¹⁾ Vähintään yksi kaupunkitausta-asema ja bentso(a)pyreenin osalta myös yksi liikenneasema, mikäli tämä ei lisää mittausasemien määrää.

b) Pistemäisten päästölähteiden aiheuttaman kuormituksen seurantaan tarvittavat asemat

Pistemäisten päästölähteiden aiheuttaman kuormituksen jatkuvaan seurantaan tarvittavien mitausasemien lukumäärä määritetään tapauskohtaisesti ottaen huomioon päästöjen määrä, epäpuhtauksien leviäminen päästölähteen lähialueella sekä väestön mahdollinen altistuminen.

Asemat tulisi sijoittaa siten, että asetuksen 4 §:ssä tarkoitettujen parhaiden käyttökelpoisten tekniikoiden käyttöä voidaan valvoa.

SEURANTAMENETELMIEN LAATUTAVOITTEET JA -VAATIMUKSET**I Laatutavoitteet ja tulosten käsittely**

Seurantamenetelmiä koskevat laatutavoitteet, joihin kuuluvat menetelmien sallittu epävarmuus, mittausten ajallinen kattavuus ja mittausaineiston vähimmäismäärä, ovat seuraavat:

	Arseeni, kadmium ja nikkeli	Bentso(a)pyreeni	Muut polysykliset aromaattiset hiili- vedyt kuin bent- so(a)pyreeni, kaa- sumainen elohopea	Kokonaislaskeuma
Jatkuvat mit- taukset				
- sallittu epävar- muus	40 %	50 %	-	-
- ajallinen katta- vuus	50 %	33 %	-	-
- aineiston vähim- mäismäärä	90 %	90 %	-	-
Suuntaa-antavat mittaukset				
- sallittu epävar- muus	40 %	50 %	50 %	70 %
- ajallinen katta- vuus	14 %	14 %	14 %	33 %
- aineiston vähim- mäismäärä	90 %	90 %	90 %	90 %
Mallintaminen				
-sallittu epävar- muus:	60 %	60 %	60 %	60 %
Muut arviot				
- sallittu epävar- muus	100 %	100 %	100 %	100 %

Mittausten epävarmuus (95 prosentin luottamusvälillä) arvioidaan CEN –oppaan Guide to the expression of uncertainty in measurement (ENV 13005-1999), standardin ISO 5725:1994 (Accuracy, trueness and precision of measurement methods and results) tai CEN –raportin Air Quality – Approach to uncertainty estimation for ambient air reference measurement methods (CR 14377:2002E) mukaisesti. Epävarmuutta koskevat taulukon prosenttiarvot on annettu yksittäisille mittauksille, joista määritetään näytteenottoajanjakson keskiarvo 95 prosentin luottamusvälille. Mittausten epävarmuutta olisi sovellettava kyseisen tavoitearvon pitoisuusalueella. Jatkuvien ja suuntaa-antavien mittausten on jakaannuttava tasaisesti koko vuoden ajalle tulosten vääristymisen estämiseksi.

Mallintamisen ja muun arvioinnin epävarmuus määritellään enimmäispoikkeamana mitatuista ja lasketuista pitoisuustasoista asianomaisen tunnusluvun laskentajaksolla ottamatta huomioon tapahtumien ajoitusta.

Mitattavan aineiston vähimmäismäärää ja mittausten ajallista kattavuutta koskevat vaatimukset eivät sisällä tietohukkaa, joka aiheutuu laitteiden vaatimasta säännöllisestä kalibroinnista tai normaalista kunnossapidosta. Bentso(a)pyreenin ja muiden polyaromaattisten hiilivetyjen pitoisuuden määrittämisessä on käytettävä vuorokausinäytteitä. Enintään kuukauden pituisena ajanjaksona otetut yksittäiset näytteet voidaan huolellisuutta noudattaen yhdistää ja analysoida kokoomanäytteenä edellyttäen, että näytteiden stabiilisuus kyseisellä ajanjaksolla voidaan varmistaa. Bentso(b)fluoranteenin, bentso(j)fluoranteenin ja bentso(k)fluoranteenin määrä voidaan ilmoittaa kokonaispitoisuutena, jos niiden analysointi erikseen ei ole mahdollista. Vuorokausinäytteenottoa suositellaan myös arseenin, kadmiumin ja nikkelin pitoisuuksien määrittämiseksi.

Näytteenoton on jakauduttava tasaisesti koko vuoden ajalle ja eri viikonpäiville. Laskeumien mittaamiseksi suositellaan kuukausi- tai viikkonäytteitä koko vuoden ajalle. Kokonaislaskeumanäytteiden sijasta voidaan käyttää märkänäytteitä, jos voidaan osoittaa, että menetelmien välinen ero on enintään kymmenen prosenttia. Laskeuma tulee pääsääntöisesti ilmoittaa yksikössä $\mu\text{g}/\text{m}^2/\text{d}$.

Mittausten ajallinen kattavuus voi olla jatkuvissa mittauksissa vähintään 14 prosenttia ja suunta-antavissa mittauksissa vähintään kuusi prosenttia, jos voidaan osoittaa, että vuosikeskiarvon 95 prosentin laajennettu epävarmuus, joka lasketaan taulukon laatutavoitteista standardin ISO 11222:2002 (Determination of the uncertainty of the time average of air quality measurements) mukaisesti, on sallituissa rajoissa.

II Vaatimukset käytettäessä ilmanlaadun malleja

Jos ilmanlaadun arvioinnissa käytetään mallintamista, on mainittava lähdeviitteet, joissa malli kuvataan sekä tiedot mallin epävarmuuksista. Mallin epävarmuus määritetään mitattujen ja laskettujen pitoisuuksien enimmäispoikkeamana koko vuoden ajalta ottamatta huomioon pitoisuuksien ajallista vaihtelua.

III Muuta arviointia koskevat vaatimukset

Jos ilmanlaadun arviointi perustuu päästökartoituksiin, muiden oloiltaan vastaavanlaisten alueiden ilmanlaatutietojen hyväksikäyttämiseen tai muihin vastaaviin epäsuoriin arviointimenetelmiin, ei arvioinnin epävarmuus saa olla yli sata prosenttia.

VERTAILUMENETELMÄT

1. Ilmassa olevan arseenin, kadmiumin ja nikkelin näytteenotto ja analyysi

SFS-EN 14902:2005 (Ambient air – Standard method for the measurement of Pb, Cd, As and Ni in the PM₁₀ fraction of suspended particulate matter). Vertailumenetelmä perustuu EN 12341 –standardia vastaavaan manuaaliseen PM₁₀ –näytteenottoon, jonka jälkeen näytteet käsitellään ja analysoidaan atomiabsorbtiometriä tai ICP –massaspektrometrillä.

2. Ilmassa olevien polysyklisen aromaattisten hiilivetyjen näytteenotto ja analyysi

Vertailumenetelmä ilmassa olevan bentso(a)pyreenin pitoisuuksien mittaamiseksi (Ambient air – Standard method for the measurement of the concentration of Benzo(a)pyrene in ambient air) on standardisoitavana Euroopan standardointikomiteassa (CEN). Vertailumenetelmä perustuu EN 12341 –standardia vastaavaan manuaaliseen PM₁₀ –näytteenottoon.

Bentso(a)pyreeniä ja muita polysyklisiä aromaattisia hiilivetyjä koskevan vertailumenetelmän puuttuessa voidaan käyttää kansallisia standardimenetelmiä tai ISO –standardimenetelmiä, kuten standardia ISO 12884:2000 (Ambient air – Determination of total (gas and particle-phase) polycyclic aromatic hydrocarbons – Collection on sorbent-backed filters with gas chromatographic/mass spectrometric analyses) tai ISO 16362:2005 (Ambient air – Determination of particle-phase polycyclic aromatic hydrocarbons by high performance liquid chromatography).

3. Ilmassa olevan elohopean näytteenotto ja analyysi

Vertailumenetelmänä ilmassa olevan kaasumaisen elohopean kokonaispitoisuuksien mittaamiseksi käytetään automaattista menetelmää, joka perustuu atomiabsorbtiometriä tai atomifluoresenssi-spektrometriä.

CEN:n standardoiman menetelmän puuttuessa voidaan käyttää kansallisia standardimenetelmiä tai ISO –standardimenetelmiä.

4. Arseenin, kadmiumin, elohopean, nikkelin ja polysyklisen aromaattisten hiilivetyjen laskeuman näytteenotto ja analysointi

Vertailumenetelmä arseenin, kadmiumin, elohopean, nikkelin ja polysyklisen aromaattisten hiilivetyjen laskeuman näytteenottoa ja analysointia varten perustuu vakiomittaisten lie-riömäisten laskeumankeruulaiteiden käyttöön.

CEN:n standardoiman menetelmän puuttuessa voidaan käyttää kansallisia standardimenetelmiä, kuten standardia SFS 3865:1978 (Laskeuman määrittäminen) tai EMEP:n ohjetta EMEP Manual for sampling and chemical analysis (EMEP/CCC Report 1/95, Rev. 2001).

5. Ilmanlaadun mallintaminen

Ilmanlaadun mallintamisen vertailutekniikoita ei voida tällä hetkellä yksilöidä.

N:o 165

Sisäasiainministeriön päätös**kuntajaon muuttamisesta Seinäjoen kaupungin ja Ilmajoen kunnan välillä**

Annettu Helsingissä 23 päivänä marraskuuta 2006

Sisäasiainministeriö on 19 päivänä joulukuuta 1997 annetun kuntajakolain (1196/1997) 11 §:n 2 momentin ja 6 päivänä kesäkuuta 2003 annetun kielilain (423/2003) 5 §:n nojalla päättänyt:

Kuntajaon muutos

Seinäjoen kaupungista siirretään Ilmajoen kuntaan Palon kylästä kokonaan tila Harjanmaa 5:291.

tulee pitää kunnan ilmoitustaululla, kunnes päätös on saanut lainvoiman.

Päätöksen tiedoksi saattamisesta muutoin vastaa sisäasiainministeriö.

Vaikutukset kielelliseen jaotukseen

Siirto ei aiheuta muutosta kuntien kielelliseen jaotukseen.

Valitusosoitus

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla asianomainen kunta ja sen jäsen.

Muutosta haetaan korkeimmalle hallinto-oikeudelle osoitettavalla ja toimitettavalla valituskirjelmällä.

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2008.

Valituskirjelmän on oltava korkeimman hallinto-oikeuden kirjaamossa, Unioninkatu 16, 00130 Helsinki, 30 päivän kuluessa siitä, kun päätös on julkaistu säädöskokoelmassa.

Päätöksen tiedoksi saattaminen

Päätös on ilmoitettava asianomaisissa kunnissa niin kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Päätös ja sen perustelut

Valituskirjelmässä on ilmoitettava valittajan nimi, kotikunta ja yhteystiedot sekä valituksen kohteena oleva päätös, päätökseen haettava muutos ja haettavan muutoksen perusteet.

Helsingissä 23 päivänä marraskuuta 2006

Alue- ja kuntaministeri *Hannes Manninen*

Ylitarkastaja Suvi Savolainen

N:o 166

Valtiovarainministeriön asetus

verontilityslain 5 §:ssä tarkoitettujen verovuodelta 2007 ennen verotuksen päättymistä maksettujen verojen tilityksissä sovellettavista jako-osuuksista

Annettu Helsingissä 8 päivänä helmikuuta 2007

Valtiovarainministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 10 päivänä heinäkuuta 1998 annetun verontilityslain (532/1998) 5 §:n nojalla:

1 §

Verovuoden 2007 ennakonpidätysten, ennakon täydennysmaksun ja kannossa maksettavan ennakon sekä ennen verotuksen päättymistä suoritetun jäännösveron tilityksissä sovelletaan tämän asetuksen määräyksiä.

2 §

Verovuodelta 2007 suoritettavissa verontilityslain 5 §:n mukaisissa tilityksissä käytetään seuraavia jako-osuuksia:

Valtionveron osuus	32,27 %
Kunnallisveron osuus	57,96 %
Kirkollisveron osuus	3,41%
Vakuutetun sairausvakuutusmaksu	
— sairaanhoitomaksun osuus	4,14 %
— päivärahamaksun osuus	2,22 %

3 §

Verovuodelta 2007 suoritettavia verontilityslain 5 §:n mukaisia tilityksiä varten kuntien jako-osuudet lasketaan siten, että verovuodelta 2005 toimitetun verotuksen mukainen maksuunpantu kunnallisvero oikaistaan vuoden 2007 tuloveroprosentin mukaiseksi. Näin saatua maksuunpantua kunnallisveroa korjataan kertoimella, joka on kunkin kunnan 1 päivän tammikuuta 2006 ja 1 päivän tammikuuta 2005 asukaslukujen suhde. Kunkin kunnan jako-osuus lasketaan näin arvioitun

kunnallisveron osuutena kaikkien kuntien vastaavien verojen summasta.

Seurakuntien jako-osuudet lasketaan siten, että maksettavan kirkollisveron osuudesta erotetaan viimeksi toimitetun verotuksen maksuunpanon suhteessa evankelis-luterilaisen seurakuntien yhteisosuus, saksalaisen seurakunnan osuus sekä kunkin ortodoksisen seurakunnan osuus. Tämän jälkeen evankelis-luterilaisen seurakuntien osuudet määrätään vastaavalla tavalla kuin kuntien jako-osuudet soveltaen vuoden 2007 kirkollisveroprosenttia.

Ennen kuntien ja evankelis-luterilaisen seurakuntien jako-osuuksien laskentaa maksuunpantua kunnallisveroa ja kirkollisveroa tarkistetaan seuraavasti:

Kunta ja evankelis-luterilainen seurakunta	Kunnallisveron korotus, euroa	Kirkollisveron korotus, euroa
Anjalankoski	810 000	61 300
Eno	300 000	25 000
Hamina	400 000	33 300
Imatra	1 000 000	69 400
Joroinen	80 000	7 100
Joutseno	200 000	16 200
Kemi	1 580 000	103 900
Kotka	600 000	48 000
Kuusankoski	750 000	49 300
Lappeenranta	1 100 000	73 300
Lieksa	300 000	24 000
Mänttä	250 000	19 700

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 166

Kunta ja evankelis-luterilainen seurakunta	Kunnallisveron korotus, euroa	Kirkollisveron korotus, euroa	Kunta ja evankelis-luterilainen seurakunta	Kunnallisveron alennus, euroa	Kirkollisveron alennus, euroa
Orivesi	1 055 120	82 659	Jämsä	555 120	42 159
Pietarsaari	1 100 000	107 000	Naantali	273 400	19 000
Rautjärvi	170 000	16 500	Saltvik	435 000	46 600
Rikssvenska Olaus Petri-församlingen		192 000			
Ruokolahti	250 000	22 000		4 §	
Varkaus	750 000	55 400		Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä helmikuuta 2007.	
Äänekoski	700 000	49 700			

Helsingissä 8 päivänä helmikuuta 2007

Toinen valtiovarainministeri *Ulla-Maj Widenroos*

Neuvotteleva virkamies Merja Taipalus